

अथ ये संकृता वृत्ताः s. u. बलिनापि न.

अदर्शने दर्शनमात्रकामा दृष्ट्वा परिघङ्करसैकलोलाः ।

ग्रालिङ्गितायां पुनरायताद्यामाशास्मेहं विग्रह्योरभेदम् ॥ ७१ ॥

Sehen wir sie nicht, so verlangen wir nur nach ihrem Anblick; haben wir sie erblickt, so begehren wir nur nach dem Genuss der Umarmung; haben wir die Langäugige umfasst, so wünschen wir, dass die beiden Körper nicht mehr getrennt werden.

अदाता पुरुषस्त्यागी स्वधनं त्यज्य गच्छति ।

दातारं कृपणं मन्ये मृता उप्यर्थं न मुञ्चति ॥ ७२ ॥

Der Mann, der nicht giebt, ist freigebig: er giebt all sein Geld her (lässt sein Geld zurück), wenn er von hinnen geht (stirbt); den Gebenden halte ich für geizig: auch gestorben lässt er von seinem Reichthum nicht ab (nimmt er seine guten Werke mit).

अदाता वंशदोषेण कर्मदोषादरिक्ता ।

उन्मादो मातृदोषेण पितृदोषेण मूर्खता ॥ ७३ ॥

Der Geizhals ist es durch die Schuld des Geschlechts, Armuth ist eine Folge des Schicksals, an Geistesverwirrung ist die Mutter Schuld, an Thorheit der Vater.

अदृष्टव्यापारं गतवति दिनानामधिपतौ यशःशेषाभूते शशिनि गतधाम्नि ग्रहगणे ।

तथान्धं संज्ञातं जगदुपनते मेघसमये ययामी गणयन्ते तमसि पटवः कीटमणयः ॥ ७४ ॥

Ist die Sonne an ihre uns unbekannte Beschäftigung gegangen (d. i. untergegangen), ist vom Monde nur der Ruhm übriggeblieben (d. i. ist er untergegangen) und der Planeten Licht erloschen; dann sind die Menschen, wenn die Regenzeit herangekommen ist, so blind, dass man auf jene im Finstern geschickten Leuchtkäfer gern achtet.

अदृष्टे दर्शनात्कण्ठा दृष्टे विच्छेदभीरुता ।

नादृष्टेन न दृष्टेन भवता लभ्यते सुखम् ॥ ७५ ॥

Sieht man dich nicht, so sehnt man sich nach deinem Anblick; hat man dich vor Augen, so fürchtet man sich vor der Trennung: man mag dich nicht sehen oder sehen, Freude hat man nimmermehr.

अदेशस्थो हि रिपुणां स्वल्पकेनापि हन्यते ।

ग्राहो उत्पीयानपि जले गजेन्द्रमपकर्षति ॥ ७६ ॥

71) BHARTR. 1, 23 BOHL. 25 HAEB. b. दृष्ट्वा und लोला.

72) VJĀSA in ĀRĀṆG. PADDH. PRAKĪRṆAKĀ-KHJĀNA. b. धनं संत्यज्य, Aenderung eines Lesers, der an त्यज्य Anstoss nahm.

73) KĀṆ. 48 bei HAEB. S. 316.

74) ĀNANDAVARDHANA in ĀRĀṆG. PADDH.

KHADJOTĀNJOKTI 3. c. तथान्धं संज्ञातं unsere Aenderung für तथात्वं संज्ञातं und तथा धातं ज्ञातं, उपगते st. उपनते.

75) KĀYJAPR. S. 52.

76) KĀM. NĪTIS. 9, 38. HIT. IV, 43. a. ऽपि st. हि. b. वध्यते und बाध्यते st. हन्यते. d. गजेशम्, अपि st. अप. Vgl. PAÑKĀT. III, 43.